nr. 18

Schneider Outdoor Journaal

Zomer 2006

YOUR PERSONAL GUIDE

p.2/3 Vervolg van Wilco van den Akker 'Alaska Trail'

p.4/5 4 Daagse van Nijmegen

p.5 Super sterke broeken

p.6 'Blind vertrouwen'

p.6 Bergen doden

p.7 Wannahaves

p.8 Flinke aktie

p.8 Indianenverhalen

vervolg:

Alaska Trail
Invitational 2006

Door Wilco van den Akker

De start.
25 feb. 2006 was het zover. Al een week eerder ben ik afgereisd naar Alaska om voorbereidingen te treffen voor de langste race die ik tot nog toe heb gedaan. Een week is zeker minimaal want "echt" klaar ben je eigenlijk nooit. In mijn hotelkamer pakte ik mijn slee ongeveer 20 keer in en uit. Alles wordt overwogen en gewogen want gewicht kan van cruciaal belang zijn aangezien je, zeker in het eerste stuk, een aardige bergstrook over moet ten zuiden van Mckinley. Qua kleding was ik er eigenlijk al snel uit. De materialen die mij beschikbaar zijn gesteld door Schneider Outdoor zullen ruim voldoende moeten zijn om mijn lichaam in aankomende moeilijke omstandigheden droog en vooral warm te houden.

Eenmaal in bed is het moeilijk om in slaap te komen vanwege de wedstrijdspanning en de wetenschap dat je de komende maand geen normaal bed meer zult aanraken. Dit jaar gaan we met 47 racers van start en hebben er 20 getekend voor de race naar Nome, een record aantal. Met zijn allen reizen we met een bus naar Knik Lake waar de start zal zijn. Na de laatste materiele aanpassingen en nogmaals een snelle blik op de kaart gaan we om klokslag 1400 van start.

Op weg naar McGrath
De sneeuw valt letterlijk met bakken uit de lucht en de buitentemperatuur zal ongeveer zo rond de min 10 zijn denk ik als de eerste meters worden afgelegd in ongeveer 15 cm diepe verse sneeuw. Oriënteren wordt op deze manier er niet echt makelijker op. Als de eerste nacht valt zakt de temperatuur naar een dikke min 25 en eenmaal op de Skwentna River maakt dit met de opkomende wind een aardige windchill.

Naarmate je steeds verder in de Alaska wildernis verdwijnt zie je ook steeds minder andere deelnemers op de route. Dit is uiteraard omdat iedereen zijn eigen tempo heeft en de route keuze vrij is. De dagen verstrijken en ik begin langzaam te wennen aan een ritme van veel lopen en weinig slapen.

Rainy Pass
Tegen eind van de middag verlaat ik het CP en loop van de rivier af de bergen in. Tijdens mijn klim kom ik 3 andere deelnemers tegen die terug keren naar het CP waar ik net vandaan kom. Kort praat ik met hen en ze vertellen mij dat ze het niet gaan wagen om de pass door te steken want het schijnt daar behoorlijk te spoken op het moment. De wind is enorm en lawine gevaar ligt op de loer. 1 deelnemer heeft voor zijn neus een lawine naar beneden zien komen en besloot daarom direct terug te keren.
Ik besluit mijn tocht toch voort te zetten en net zoals vorig jaar bereik ik ongeveer rond middernacht het hoogste punt in de pass. De wind is gigantisch en het zicht is zeer slecht. Ook is het weer gaan sneeuwen, ik zit middenin een sneeuwstorm!

Al klauwterend op mijn sneeuwschoenen klim ik over blokken ijs en sneeuw van de lawines die afgelopen dagen naar beneden zijn gekomen. Het zicht is denk ik nog niets eens een meter en plots val ik in een gat. Ik probeer mijn evenwicht te bewaren en wil mezelf uit het gat trekken aan wat ik dacht dat het een boompje was.
Eenmaal uit het gat bleek dat ik mijzelf uit het gat had getrokken aan het grote houten kruis wat ze voor de vorige week omgekomen man hebben geplaatst. Die kuil waar ik inliep was dus de kuil die ze hebben gegraven toen ze deze man onder de puin hebben uit gehaald.....ik stond dus letterlijk in zijn graf. Dit maakt zeker een grote indruk als je daar staat.....alleen, midden in de nacht en in een sneeuwstorm. Ik sta er heel even bij stil maar besluit snel verder te gaan in de hoop dat als ik aan de andere kant van de pass zou afdalen het weer iets beter zou worden. Dit was niet zo bleek later....

Op weg naar Nome
Nadat ik Tom zie vertrekken besluit ik niet te wachten want veel beter zal het toch niet worden volgens de weersberichten. Het spoor is zacht en ik zak constant door de verse sneeuw. Na een half uur besluit ik toch maar weer om mijn sneeuwschoen aan te trekken. Eenmaal onderweg kom ik al snel Tom weer tegen die besloten heeft terug te keren naar McGrath en het daar voor gezien te houden. Naar eigen zeggen kan hij het mentaal niet meer opbrengen om onder deze omstandigheden tot aan Nome door te moeten stompen. Ik wens hem een goede terugreis en hij mij veel succes. Dit is mentaal even een aardige tik met de wetenschap dat de komende 20 a 25 dagen niemand meer zult zien en dat het een eenzame tocht zal gaan worden.

VRIJDAG 25 AUGUSTUS
..geeft Wilco een diapresentatie.
Aanvang 20.00 uur.
Wil jij daar ook bij zijn?
Reserveer nu, en bel ons voor 'n plekje vooraan!!!

gigantisch en het zicht is zeer slecht.
gaan sneeuwen, ik zit middenin een sneeuwstorm!

Het zicht is denk ik nog niets eens een meter en plots val ik in een gat.

verder.... Dit valt me zwaarder dan ik had gedacht.

over een boomwortel en maak een smakker voorwaarts.
Het duurde een meter of 30.

Ik moet moeite doen om mijn tranen te bedwingen.

Alleen verder.
Dit valt me zwaarder dan ik had gedacht. Het blijft maar sneeuwen en de slee is een anker wat ik door deze drab heen moet trekken. Zelfs op de heuvel af wilt mijn slee maar niet glijden! Die dagen kosten me heel veel energie en mentale kracht.
Na 6 dagen vanaf McGrath bereik ik Ruby, het eerste plaatsje wat je tegenkomt nadat je McGrath verlaat. Volgens de Iditarod site is de koudst gemeten temperatuur van de afgelopen week min 55 geweest, een record sinds 1986. Na een goede nacht en een warme maaltijd besluit ik weer te vertrekken vanuit Ruby. Vanuit Ruby ga je de Yukon River op en dat is beter begaanbaar dan in de bergen van afgelopen week en dat stemt mij goed. De wind is hard maar ik heb deze nu in de rug dus dat is alleen maar gunstig. In de dagen na Ruby weet ik 198 kilometer af te leggen in slechts 46 uur, dat schiet ten minste op! Wat ook voor een goede spirit zorgt, is dat ik nu ruim de helft ben gepasseerd en dat betekend dat het aftellen kan beginnen!
Na ongeveer 20 dagen kom ik aan in Unakuleet het laatste plaatsje wat ik aandoe voordat ik tegen de westkust van Alaska aan zou lopen.
In Unakuleet word ik in huis genomen door een Pilote van Alaska Airlines. Ik krijg onderdak en eten en ik kan even een "echt" bed aanraken. Ik besluit gezien de goede tijd die ik tot nog toe heb gemaakt gebruik te maken van het aanbod om een nacht te overnachten in dat "echte" bed. Ze heeft zelfs een douche! Vol verbazing kijkt ze toe hoe ik een paar minuten een complete kip, een grote pizza, 8 bakjes vanille pudding, 4 donuts, 4 blikjes cola en een halve liter ijs naar binnen werk. Ik had voor mijzelf echt wel wat reserves opgebouwd voordat ik naar Alaska kwam en had ook zeker niet bezuinigd op een oliebol meer of minder tijdens de feestdagen maar toch vlogen de kilos eraf. De combinatie van altijd buiten zijn in de kou en de vele uren (ongeveer 20 uur per dag) van fysieke arbeid laat de stofwisseling in zijn hoogste versnelling draaien. Ik heb niet op een weegschaal gestaan maar kijkend naar mijzelf denk ik dat ik tot nog toe zeker 10 a 14 kilo ben afgevallen. Je moet blijven eten om je energie level zo hoog mogelijk te houden. De droog pakketen die ik meedroeg in mijn slee zijn niet voldoende een vette pizza is dan ook zeker welkom.
Na een goede nacht rust vertrek ik om 0400 in de ochtend richting de kust. Tijdens het lopen ben ik bezig met het herberekenen van mijn planning en realiseer me dat ik nu onder de 30 dagen zou kunnen finishen in Nome. Het is ten slotte nog maar 500 kilometer, ik ben er bijna.
De hellingshoek was echter behoorlijk en ik moest vol in de remmen toen ik begon te dalen richting het ijs van de zee. Ergens op de helft van de afdaling struikel ik over een boomwortel en maak een smakker voorwaarts. Het duurde een meter of 30 voordat ik uiteindelijk weer tot stilstand was gekomen en mijn gezicht weer uit de sneeuw kom halen. Tijdens de val voelde ik een pijnscheut in mijn linker bovenbeen en direct nadat ik weer op mijn benen ging staan voelde dit niet goed. Ik dacht dat ik een spierscheuring had opgelopen en dit zal toch zeker wel voor problemen gaan zorgen voor de rest van de rit. Mijn been voelde hard aan en de paarse verkleuring was al snel zichtbaar. Het was niet het enige wat ik overhield aan deze val. Mijn stalen trekstang tussen mijn lichaamsharnas en mijn slee had mij in mijn rug geraakt in mijn duikeling voorover. Op de plaats waar de stang me in mijn rug had geprikt voelde ik een bult zitten en daaromheen waren de spieren verkrampt geraakt. De slee zelf had een kleine schade opgelopen die ik gelukkig daar ter plekke met duct tape en een leatherman op kon lossen. Na een uur klungelen aan de geïmproviseerde reparatie probeerde ik mijn weg weer te vervolgen. Mijn lichaam begon nu echt tegen te stribbelen want de laatste weken waren niet alleen mijn middenvoets beentjes ontstoken maar waren daar sinds een paar dagen mijn achillespezen bij gekomen. Nu had ik ook nog een onbuigbaar linkerbovenbeen en een stijve rug erbij dus echt soepel zal het er wel niet meer hebben uitgezien. Het maakte mij niet zoveel uit.....er is toch niemand die je ziet.

De home stretch
Na 4 uren rust ben ik vertrokken uit White mountain en een snelle rekensom vertelde mij dat ik zou gaan finishen in Nome in 27 dagen. Het tempo ligt goed en het weer is nu eens een keer met mij. Het laatste stuk naar Nome staat bekend om zijn grillig karakter. Als je mooi weer hebt is het een "walk in the park" maar bij slecht weer kan het er gevaarlijk zijn. Er zijn in het verleden zelfs mensen omgekomen op dit laatste stuk. Zoals gezegd had ik geluk dit keer en kon het tempo goed handhaven. Nog 1 keer zette ik mijn kleine tentje op en probeer wat rust te pakken. Na vier uren bibberen besluit ik af te breken en te gaan voor de "home stretch". Het gaat goed en ik besluit nu niet meer te rusten voordat ik Nome zal bereiken. Dit was even doordouwen want het zal volgens mijn planning nog z'n 30 a 34 uur in beslag nemen.
Als ik over de laatste kleine heuvel heen kom zie ik de lampjes van Nome verschijnen. Ik moet moeite doen om mijn tranen te bedwingen want het einde begint nu wel heel dicht in de buurt te komen. Maandenlang voorbereiden, hard trainen en mentale voorbereidingen en nu gaat daar allemaal een eind aan komen en langzaam komt het besef dat ik winnaar ga worden van 1 van de zwaarste adventure races die er bestaat. Ik kijk op mijn horloge en daarna op mijn GPS en besluit het laatst beetje energie er nog uit te persen om zsm Nome binnen te lopen.
De lampjes lijken maar niet dichter in de buurt te komen maar om ongeveer 2330uur is het dan eindelijk toch zover, ik sta aan de rand van Nome.

De finish
Met nog 1 kilometer te gaan van de 1800 zal dit natuurlijk vreemd zijn al is het wel dat ik mijn slee nu 1 kilometer over de straat moet trekken omdat ze de sneeuw hebben verwijderd. Eenmaal bij de boog waar op staat "end of the Iditarod dogsled race" aangekomen stopt mijn klok. Het is 00:04 uur wat inhoud dat ik er 26 dagen, 10 uur en 4 minuten over heb gedaan om daarmee als zevende mens op de wereld deze tocht te voet te volbrengen. Op de ranglijst aller tijden sta ik nu op de tweede plaats. Marco eindigt als tweede in 30 dagen en een paar uur. Op naar het volgende avontuur!

4 DAAGSE VAN NIJMEGEN

Misschien komt dit artikel als mosterd na de maaltijd want wie met de vierdaagse van Nijmegen meedoet, moet al flink geoefend hebben.

Mocht je je spulletjes nog niet op orde hebben dan volgen hier wat handige tips.

De wandelschoenen.
Het is weer typisch iets voor die gekke Nederlanders om over de weg te gaan wandelen. Waarschijnlijk doen we dit door gebrek aan ruimte en vrije natuur.
Nu bestaan er alleen niet echt schoenen die gemaakt zijn voor lange afstanden over asfalt. Buitenlandse fabrikanten houden daar geen rekening mee. Volgens hun moeten schoenen grip hebben en worden de zolen dus van rubber gemaakt. Door het asfalt en de vaak hoge temperatuur in Juli slijt het rubber snel.
Tip 1: loop dus zoveel mogelijk door de berm!
Maar wat zijn dan toch de meest geschikte schoenen? In ieder geval moeten ze licht zijn. Net als bij gewichtheffen houd je het langer vol met minder gewicht. Ze moeten ook niet te warm zijn dus lage hebben de voorkeur. Verder moeten ze een torsievaste zool hebben met cambreur. Dit is een versteviging in de zool die er voor zorgt dat de schoen pas bij de balvoet afwikkelt. De hiel van de voet moet door een stevige hiel contrefort op zijn plaats gehouden worden. Hierdoor kan tevens de enkel niet naar binnen zwikken. De zool moet voldoende demping hebben maar mag niet te zacht zijn, dat kan wrijving veroorzaken. Als laatste moeten de schoenen het vocht dat de voeten produceren gedurende een uurtje of acht lopen, kunnen verwerken. Een natte weke huid betekend immers blaren. Ook vocht van buiten af kan geweerd worden met een Gore-tex voering.
Tip 2: Daar hardloopschoenen en andere gymschoenachtige al deze eigenschappen niet bezitten kun je die beter in de kast laten.

Als laatste kan het niet zo zijn dat 1 type schoen van 1 merk de beste is. Zoveel verschillende mensen betekend ook zoveel verschillende voeten en dus ook veel verschillende schoenen.

De wandelsokken
Wie maar een uurtje wandelt hoeft niet speciaal op zijn sokken te letten. Bij acht uren lopen wordt dit echter anders. De eerste 20 km geven meestal geen problemen. Daarna beginnen vochtige voeten een rol te spelen. De huid wordt zacht en de minste wrijving veroorzaakt direct blaren. Goede wandelsokken houden de huid langer droog. Ideale sokken bevatten een combinatie van Merino wol en kunststof.

Xo-Men & Xo-Lady
Ultra lichte wandelschoenen
van Meindl met carbon. Slechts 350 gram (maat 42)
Let op het speciale fixeer systeem voor de hielen!
€ 135,-

MET 6 HANDIGE TIPS!!

De wol zorgt voor een koelend effect (cool wool) en een goede vochthuishouding. De kunststof zorgt voor de slijtvastheid. De sokken mogen niet te dun zijn. Zeker aan de zool moet er voldoende buffer zijn voor vocht. Op de wreef mogen ze dunner zijn om de warmte weg te laten. Voor mensen die bij het woord wol spontaan jeuk krijgen, zijn er ook volledig kunststof sokken. Coolmax en Polipropyleen zijn veel gebruikte materialen.
Tip 3: Daar katoenen sokken het vocht vasthouden in plaats van doorgeven, laten we deze aan de waslijn.
Jaren lang kregen wollen sokken de schuld van warmte uitslag op de enkels. Sinds kort is echter bekend dat het een combinatie is van te weinig drinken met de damp van het hete asfhalt gecombineerd.
Tip 4: Probeer bij hoge temperaturen en zware inspanning 1 liter per uur te drinken.

De inlegzolen
De inlegzolen? Jazeker de inlegzolen. Een goede wandelschoen heeft uitneembare inlegzolen. Onder deze inlegzolen bevindt zich de brandzool van de schoen. Deze is als het goed is vocht opnemend en fungeert als buffer. De inlegzolen laten het vocht dat de voeten produceren door naar de brandzool. Daar deze brandzool niet met de voet in aanraking is heeft de schoen meer tijd het vocht aan de buitenlucht te verdampen.
De beschreven techniek vind je hoofdzakelijk terug in Europese productie.
Tip 5: Vervang regelmatig de standaard inlegzolen voor nieuwe. Ze slijten harder dan de schoen zelf.
Verder geven standaard inlegzolen weinig steun. Omdat elke voet anders is moeten steun gevende zolen op maat worden gemaakt. Dit doen we in de winkel, klaar terwijl u wacht, voor maar 35 euro. In tegenstelling tot de orthopedische steunzolen laten deze wel goed vocht door. Omdat je wandelschoen vaak een maat groter zijn dan de dagelijkse schoenen passen ze er ook nog beter in.

De voetverzorging
Voorkomen is beter dan genezen. Daarom kun je ook nog andere voorzorg maatregelen nemen.
De eerste is de huid verstevigen met camfhor spray. Begin een paar dagen van te voren. Verder is speciale voetentape op de kwetsbare delen van de voet geen overbodige luxe.
De kwetsbare delen zijn voor iedereen anders. Met trainen kom je er vanzelf achter waar die van jou zitten. Heb uiteindelijk nog een blaar en is het te druk bij de EHBO dan kun je zelf gemakkelijk aan de slag.
Tip 6: Vraag naar een demonstratie! Onze gediplomeerde pedicure Erhard laat je graag zien hoe dit moet.

Care Plus € 3,95
Camphor spray

Bridgedale Merino
wollen wandelsokken
van 16,95 nu € 9,95

Leukotape € 7,95

Deze prijs alleen geldig voor klantkaarthouders.

Het Zweedse merk Fjallraven is al jaren geliefd om hun onverslijtbare outdoor broeken. Ook het draagcomfort en de pasvorm zijn fenomenaal. Niet voor niets gebruiken bijna alle instructeurs van outdoor organisaties de 'Fjall' broeken. Omdat ze dagelijks onder de modder komen moeten ze eindeloos gewassen kunnen worden zonder kwaliteit verlies.

Met zo'n outdoor model ga je alleen niet zo snel naar kantoor. Daar hebben we nu iets op gevonden. De 'Waitomo trouser'. Het is een gekleed model met het zelfde comfort en de zelfde onverslijtbare kwaliteit.

Fjallraven Waitomo MT trousers.
kleuren: donker grijs of zand.
Maten heren: 46 tot 58
Prijs: van 89,95 **nu 59,95**
voor klantkaarthouders.

Nog geen klantkaart?
kom naar de winkel en vraag hem direct aan.

"Blind vertrouwen"

PERU – In juni zal de Nederlandse filmregisseur Bernd G.W. Out (26 jaar) in de Zuid Amerikaanse Andes een lange documentaire filmen over de bekende blinde bergbeklimmer Erik Weihenmayer (VS) met een team van blinde en slechtziende tieners.

De blinde Weihenmayer zal dit unieke reisgezelschap gedurende een twaalfdaagse trektocht naar Machu Picchu begeleiden. De tieners zullen hun fysieke en mentale grenzen moeten verleggen tijdens een inspirerende ontdekkingsreis door de Heilige Vallei, langs eeuwenoude Inca ruïnes, en kale bergpassen op 4.800 meter.

In 2001 bereikte Weihenmayer onder begeleiding van Global Explorers en Higher Summits als eerste blinde mens aan de top van MT. Everest. Filmmaker Michael Brown legde deze historische klim vast en bracht hiermee de eerste High Definition beelden van de Everest mee terug. Voor "Fellowship of the Andes" zal Out deze expeditie door de Andes nu vastleggen op proHD van JVC. De documentaire gaat in het najaar in New York in première.

Na een regie opleiding aan New York Film Academy en Filmwetenschap aan de Universiteit van Amsterdam produceert Out met zijn filmlabel Pilgrimm Pictures historische, muzikale en culturele film.

Volg de expeditie online via www.globalexplorers.org en voor meer achtergronden over de documentaire, ga je naar www.fellowshipoftheandes.com

Onze Mariska is erbij..!
Ze gaat mee als Location Manager.

Bergen doden

Niet voor niets hebben de meeste bergen plaatselijke bijnamen die ontzag inboezemen. De bergsport telt, na de racerij, het hoogste aantal dodelijk verongelukte. (procentueel) Ieder jaar weer geven krantberichten het aantal dodelijk verongelukte bergtoeristen weer Vorig jaar was dat in de Alpen alleen al de 500 gepasseerd. Het blijken hoofdzakelijk slecht voorbereidde dagwandelaars te zijn die hun grens niet kennen. Gewapend met gymschoenen en een lunchpakket bedwingen ze de gletsjers of het niks is.

NKBV De meeste Nederlanders die wat hoger de bergen in gaan doen dit gelukkig georganiseerd. De bekendste en grootste organisatie is de NKBV. Deze geven gedegen cursussen en verschaffen informatie over het benodigde materiaal. Over, met name, klimschoenen en stijgijzers bestaan alleen nog wat onduidelijkheden merken wij.

Over schoenen, stijgijzers en pickels.... Het beklimmen van een berg begint met 'de aanloop route'. De meeste mensen lopen dit soort routes op categorie B of BC schoenen. Vanaf het moment dat de sneeuwgrens bereikt wordt voldoen deze echter niet meer. In de sneeuw of op gemengd rots en ijs draag je stijgijzers onder je schoenen. Hiervoor heb je minimaal categorie C nodig. Wie dit van plan is, behoord al te vertrekken op C of D schoenen. Dit hoeft tegenwoordig geen kwelling meer te zijn. De moderne klimschoenen zijn een stuk lichter, lager en erg comfortabel geworden. Hier volgen drie voorbeelden.

1. Cat-C schoen met bijpassend ijzer.
Deze combi is uitermate geschikt voor de bergwandelaar die ook de gletcher op wil. Het stijgijzer buigt mee met de schoenzool en kan door het frame niet van de schoen schieten. De stolplaten onder dit ijzer zorgen dat de sneeuw niet blijkt plakken. Bij deze combi wordt ook gebruikt gemaakt van een rechte pickel.

2. Cat-CD schoen met bijpassend ijzer.
Deze combi is geschikt in hoogalpine terrein waar rots en ijs elkaar afwisselen. De schoen heeft in dit geval achter een 'snelsluit mogelijkheid' om het stijgijzer makkelijk en snel aan te brengen. De pickel is al een stuk technischer en fungeert soms ook als ijsbijl. De gebogen steel zorgt ervoor dat je niet met je vingers op het ijs slaat.

3. Cat-D schoen met bijpassend ijzer.
Deze combi wordt gebruikt bij vertikale beklimmingen in ijs. Door het dwarsprofiel van het stijgijzer (fang) kan de schoenzool onmogelijk buigen. Dat is ook nodig anders zou het ijzer door de snelsluitingen los van de schoen kunnen raken. De starre combi zorgt er ook voor dat je scheenbeenspieren het niet te zwaar krijgen. Ijsklimmen doe je met twee ijsbijlen of de combinatie van een technische pickel met een ijsbijl.

Over kleding, touw, gordels, karrabiners, stijg en daalhulpen ....is ook alles te vinden op www.schneideroutdoor.nl

Wannahaves
trends en hebbedingetjes

€ 12,95

L.e.d. upgrade

Na de mini Mag-Lite is nu de grote broer aan de beurt.
Dit lampje past in alle C en D cell versies. Door de L.e.d. technologie bespaar je veel dure batterijen.
De normale brand tijd van 8 uur wordt verlengt naar 120 uur.

€ 24,95

Ahhhhh! Kijk nu!

Echte baby teva's. En ze groeien nog mee ook.
Er is een maat s/m voor baby's tot 1 jaar en een maat m/l voor kleintjes tot 2 jaar.
Dus moeders, aankomende moeders, schoonmoeders, oma's: Hup naar de winkel!!

€ 37,50

Ufo...

Dat Flying Object, dat klop wel. Unidentified is nu van de baan. Het bleek gewoon al die tijd een frisbee met l.e.d. technoligie te zijn. Nou ja.... gewoon? Orgineel kadootje toch zo voor de zwoele zomermaanden!

€ 185,-

Aanslag op Adidas verijdeld

Aangeslagen zette ik mijn aangeslagen bril af. Ik was tegen een boom aan geslagen. Nu niet meer! Downhillen doe je voortaan met het climacool systeem van Adidas. Met het quik-change lens systeem zie je scherp bij elk weertype.
Prijs van 185 euro (149 euro voor klantkaart houders)
p.s. Er mee wandelen of golven mag natuurlijk ook.

€ 9,95

See Pouch

Waar laat jij je mobieltje en je geld als je gaat zwemmen? Vast op het strand onder je handdoek? Niet meer doen!
Met deze trendy 'See Pouch' kunnen je kostbaarheden gewoon mee het water in.

Thermo Bidon

€ 9,95

De zon brand in je nek. Badend in het zweet snak je naar een paar slokken ijskoud water. Nog even en dan mag je drinken.
Drie slokken. de rest giet je uit over je voorhoofd. Eenmaal weer bij bezinning gekomen geniet je van het uitzicht. De steile klim was de moeite waard geweest.

Aktie, Aktie,
read all about it!

Na de verbouwing van 2000 is het weer eens tijd voor een upgrate.
Daarom gaan we in September een paar dagen dicht.

Om tijdelijk niet de hele kleding voorraad te hoeven verhuizen gaan we in de maanden Juli en Augustus flink aktie voeren.
Een groot deel van het kleding assortiment wordt sterk afgeprijsd.

Maar dat is nog niet alles!

Vanaf zaterdag 1 Juli bepalen de dobbelstenen de extra korting.
Bij de kassa mag voor elke kleding aankoop met vier dobbelstenen gegooid worden.

Vier zessen betekend wel 24% korting.

De regels zijn simpel
** De dobbelaktie geld ook op reeds afgeprijsde artikelen.*
** Er mag niet gedobbeld worden voor men besloten heeft tot de aankoop over te gaan.*
** Men mag met 4 stenen tegelijk 1 maal gooien per aankoop.*

Schneider Outdoor
Verwersstraat 10-16
5211 HW Den Bosch
t. 073 - 6 14 43 07
f. 073 - 6 12 94 50
info@schneideroutdoor.nl
www.schneideroutdoor.nl

Openingstijden:
ma. van 13.00 - 18.00 uur;
di., woe. en vrij. van 9.00-18.00 uur;
do. van 9.00-21.00 uur;
zat. van 9.00-17.00 uur.

Prijswijzigingen en drukfouten voorbehouden.

'Meneer, wat weegt deze rugzak?'
'Ik zoek een hele lichte?'

Een goedpassende zware rugzak voelt lichter dan een slecht passende lichte rugzak.

'Heeft u ook hele dunne wandelsokken?'
'Ik krijg zo'n warme voeten'.

Warme voeten hebben heel andere oorzaken. Met te dunne sokken verhoog je de kans op blaren.

'Waar hangen de money belts?' 'Ik ga naar Zuid Amerka en wil niet bestolen worden'.

Alleen reiservaring, een ijzersterke intuitie en een gezonde dosis paranoia zorgt daarvoor.

'In mijn reisbeschrijving staat dat ik een honden fluitje mee moet nemen om valse zwerfhonden af te schrikken.'

Als je ze juist wilt attenderen op je aanwezigheid is dat een goed plan! Alleen intimideren met stokken en stenen werkt.

'Met een vetarm dieet hoop ik af te vallen'

Vet zet niet om in vet. Meer koolhydraten dan je verbrand wel. Gewoon meer bewegen dus! Ga eens Nordic Walken.

Indianen-verhalen over outdoorstuff

'Ik ben op zoek naar schoenen voor de vierdaagse.'
'Ook wil ik ze later in de bergen kunnen gebruiken'.

Dat kan in en rond de berghut. De tocht er naar toe zou ik toch echt op bergschoenen doen.

'Mijn vriendin heeft Lowa's en die loopt nooit blaren.' 'Die wil ik ook!'.

Smalle-, brede-, holle-, platte-, doorgezakte-, vlezige-, magere voeten..... Allemaal in dezelfde leest? Knap!